

אמונת השמחה

מוסף גליון השבועי "אמונת חיים" ד'קראלי

ב' חיי שרה כ' חשון ה'תשפג

שמחת בית קראלי

תוכן הגליון

אמרי

השמחה

עמ' ב - ג

דרוש

השמחה

עמ' ד

פסקי

השמחה

עמ' ה - ו

ביאורי

השמחה

עמ' ז

נעימות

השמחה

עמ' ח

ברכות

השמחה

בעזרה שית

עוד ישמיע בערי יהודה ובהוצות ירושלים

קול ששון קול חתן

וקול שמחה למזל טוב וקול כלה

נעלה את ירושלים על ראש שמחתינו

מה אשיב לך כל תגמלוהי עלי, אודה ה' בכל לבב על חסדו הטוב שהגיענו לעת שמחה, בנישואי הבת הכלה הבתולה המהוללה

מרת **חיה ברכה** תליט"א

עב"ג החתן הבחור העילוי המהולל בתשבחות

הרב **מרדכי** שליט"א

בן מחותני מעבש"ת

הרה"ג ר' **קלמן אהרן אנגלברג** שליט"א

משפיע ומו"צ באשדוד ובית שמש ומח"ס מגן אברהם המבואר וחתן מעבש"ת שלשלת היוחסין

הגאון הגדול ר' **נפתלי צבי גלזר** שליט"א

אב"ד ור"מ בחיפה ונשיא מוסדות "בית ישראל" ברכפלד שיתקיים אי"ה ביום ב' חיי שרה כ' חשון תשפ"ג

באולמי השמחות "היכלי מלכות"

רח' שלמה המלך 18 בבני ברק

מעמד החופה בשעה 18.00 מצוה טאנץ בשעה 23.00

הננו מתכבד להזמין את כל קרובינו, ידידינו, מכירינו ואנשי לקחת חבל בנעימים ביום שמחת לבבנו, וביום שמחתכם ובמועדיכם אי"ה נשמח עמכם, ויהא רעוא שזכות אבותינו ורבותינו הק' נגמ'מו יעמוד ויגן עלינו ועל כל ישראל ויושפע משמחה זו שפע רב בשמחת עולם על ראשינו ובביאת בן דוד גואלינו בב"א.

ידידכם דושה"ט בלב ונפש
והמוצפה לקראת בואכם לשלום

הק' **יוסף מוזס** והרבנית
באדמו"ר הגה"ק יצחק צבי משה צוק"ל

מקראלי

אמרי השמחה

כ"ק מרן רבינו שליט"א

לקט אמרי קודש בשמחות בחצר קודשינו

על דרך זה חשבתי לפרש לעניינינו שהריבוננו שלום אומר "פתחו לי כחדו של מחט ואני אפתח לך כאולם", ארחב פיך וברך את בעל השמחה ולהיפך בעל השמחה יברך את האורחים ובפרט את הזקוקים לישועה בכל ההרחבה ועם כל הלב, ומה אתה מפחד שלא יתקיים אני מבטיח לך "ואמלאהו".

לברך ולהתברך

הרה"ק אהבת ישראל מויז'ניץ זי"ע היה רגיל לומר בשם זקנו הרה"ק מרח"ין זי"ע "כאשר עורך אני שמחה, חפץ אני שאפילו בעלי העגלות יאחלו לי ויברכוני לכבוד השמחה.

ומעשה היה בחתונתו של מרן בעל הצמח צדיק

זי"ע עם בת הרח"ינער זי"ע. התקיימה במדינת רוסיה. ומשום כך לא יכול היה חותנו הק' – שנמלט משם – להשתתף בחתונה עצמה, אולם הוא ליווה את החתן וכל המחותנים חצו את הגבול, התיישב הרה"ק מרח"ין שם ביער על גזע עץ כרות, וביקש שכל הנוכחים יעברו לפניו ויאחלו לו לחיים, ולא ויתר

על כך שאף בעלי העגלות יגשו לברך ולהתברך. וקיימו את המאמר אל תהיה ברכת הדיוט קלה בעיניך.

תפילה ובקשה

כמו כן גם בתפילה אנשים ממעטים בבקשותיהם, וקמצנים על חשבון השי"ת ומבקשים אם כבר, רק כדי צרכם המידי.

האם יתכן שיש קץ וקצבה להשי"ת, האם אתה לא מאמין שיכול לעזור, גם בדברים גדולים, שהוא הרי הכל יכול.

כפי שסיפר אחד הרבנים ור"י מפו' בירושלים, שהוא היה מבקש כל יום שהוא רוצה שהשי"ת ישלח לו דירה, [וכומבן הצניע את בקשתו מחשש שיצחקו עליו] ויום אחד דפק אצלו קבלן ואמר לו שהוא בונה שכונה חדשה בירושלים, והוא רוצה למכור את הדירות שלו לכן חשב שאם הרב יבוא לגור בשכונה

ענבי הגבן בענבי הגפן

הנה אנו עומדים כעת בשמחת חתן וכלה, כשמאחלים בשמחה נוהגים לברך "שהזיווג יעלה יפה", ומה הטעם לזה לביטוי 'יעלה יפה', אלא שרואים אנו לפעמים בחורים הנקראים חלשים, ויותר מכך רואים כאלו שירדו והתדרדרו ל"ע, ומצאו את בת זוגם ומתארסים בגיל צעיר, ומאידך חבריהם בחורים מתמידים ועילויים שמחכים ומצפים לזיווגם.

אלא בכדי שיוכלו לבנות את ביתם. צריכים שבני הזוג יהיו באותה דרגה רוחנית. ולכן מברכים "שהזיווג יעלה יפה", שבכדי שיוכלו להינשא ולבנות בית נאמן בישראל, שלא ח"ו אחד מן הצדדים יאלץ לרדת בדרגתו, אלא להיפך שתמיד יעלו מעלה מעלה.

כח הברכה

כשבאים לשמחה נוהגים לברך "מזל טוב" והבעל שמחה משיב 'אצלכם בשמחות', שנראה כאילו משהו נימוסין וענין של תשומת לב והתייחסות, כפי שאומרים היום בוקר טוב שלום עליכם וכו' ולפעמים אדם

עובר לידך ושואל מה נשמע? וממשיך והוא כלל לא מחכה לשמוע תשובה אלא זה ענין של תשומת לב, שזה גם חשוב אבל לא שבאמת חושבים ומתכוונים שהברכה אכן תתקיים.

ומדוע אכן שלא ינצלו את העת רצון, וכפי שמפרש הרה"ק החחה מלובלין זי"ע בעל שמחה לשון אדנות ובעלות, שהוא מקבל כח בימי שמחתו להיות הבעל הבית על השמחה, ויברכו בהרחבה ובשפע גדול.

אלא הסיבה היא שאנשים אומרים לעצמם מי אני ומה אני, שאברך האם ברכותי ראויים להתקיים וכו'.

אנו אומרים מידי יום בתפילתינו "הרחב פיך ואמלאהו" ורש"י הק' מפרש בתהילים שהרחב פיך - לשאול ממני כל תאות לבך ואמלאהו - ככל אשר תשאל.

וכן דנים בפוסקים האם מלכותו מתחילה כבר, החל משבת אויפרויף או מהחתונה, ע"כ לפי השיטה שכל הדינים מתחילים משבת אופרויף, ע"כ עורכים את הסעודה לכבוד הכתרת המלך.

סעודה בצוותא בשבת אופרויף

מנהג ישראל לערוך את הסעודות שבת אופרויף בצוותא חדא, ולאחרונה יש המצמצים בהוצאות וביטלו מנהג קדמון זה.

ולכאורה המקור לסעודה בצפרא דשבתא הוא בדעה שמלכותו מתחילה בשבת אויפרויף.

ואחינו בני עדות המזרח נוהגים שהחתן עולה לתורה בשבת שבע ברכות הקרוי שבת חתן, כמו בחתן בר מצוה שיש עולים לתורה שבת לפני ויש אחרי.

וכנראה שהם גורסים שמלכותו מתחילה ביום החופה כמו שחתן הבר מצוה נכנס לעול המצות רק ביום שנהיה בן 13.

ניצול ימי המלוכה

מספרים שהיה מדינה שהיו מכתירים מידי שנה מלך חדש, והיו מביאים אותו מחוץ לגבולות המדינה ולא היו מגלים לו, שזה רק לשנה אחת, ובסוף השנה היו מורידים אותו ממלכותו והיה נשאר בחוסר כל. שנה אחת המלך החדש חשד שמהוא מחר קורה כאן, וניסה לברר אלא שזה היה סוד, יום אחד החליט לשחד ולהשקות את אחד מזקני העיר עד שהוציא ממנו את הסוד. כששמע זאת החל בחכמתו לשלוח החוצה מהמדינה זהב וכסף וסחורות, ובנה במשך השנה עיר מפוארת באי סמוך, וכשהסתיימה השנה הלך לו לאי הסמוך וחי כל ימיו כמלך.

על כן עיצה טובה לחתן נותנים לך מלוכה של כעשרה ימים, נצל בחוכמתך ימים אלו לבקש עבור עצמך ועבור הכלה.

לדאוג לחברים

וכן חתן יקר הדומה למלך אל תשכח את החברים, כפי שרבינו הקדוש משה מויזניץ ז"ל, היה נוהג לומר לחתנים אחר חתונתם, אל תשכחו את החברים שלך.

ע"כ על החתן וכלה להעתיך בימי מלכותם, עבור החברים שממתינים לזיווגם הראוי, וכן עבור אלו שממתינים לילדים ואלו שזקוקים לפרנסה.

יש בידם הכח והיכולת ונצלו נא את האשראי שבידכם, והשם יהיה בעזרכם, וימלא את כל משאלות ליבכם לטובה ולברכה.

זה ימשוך את הציבור לקנות, לכן מעניק לו דירה חדשה במרכז השכונה.

לכן השי"ת מבטיח 'הרחב פיך ואמלאהו', ועלינו רק להאמין בכך, ולבקש על צרכינו בהודיה על העבר ובקשה על העתיד.

יהי רצון שהזיווג אכן יעלה יפה, ויזכו המחותרים לרוות רוב נחת ותענוג דקדושה מזיווג זה ומכל יוצ"ח, והחתן והכלה יבנו בית נאמן בישראל על אדני התורה והחסידות, מתוך הרחבת הדעת ושלוות הנפש אכ"ר.

שבירת הכוס בחופה

חשבתי טעם על הענין של שבירת הכוס במעמד החופה, שמובא בגמרא (עירבין סב, ה) א"ר אילעאי בשלשה דברים אדם ניכר בכוסו ובכיסו ובכעסו ואמרי ליה אף בשחקו.

ומפרש רש"י: אדם ניכר - אם הגון הוא: בכוסו - אם דעתו מיושבת עליו ביינו: בכיסו כשנושא ונותן עם בני אדם אם באמונה הוא עושה: בכעסו - שאינו קפדן יותר מדאי:

דהיינו איך אדם מחזיק מעמד בשעת משבר? כאן המבחן שלנו.

על כן תחת החופה אחר טעימת היין של החתן וכלה שהשמחה נמצאת

בשיא, דהוא ר"ת ש'מחה י'ראה א'הבה,

שוברים את הכוס, להמחיש כמו שאתם כעת בשמחה ולא חשים לשבירת הכוס, ככה במשך החיים תקחו הכל בשמחה ואל תגיעו לכעס כמו בעת הזו.

חתן דומה למלך

איתא בגמ' שבסעודת הצדיקים לעתיד לבוא ישמטו אבות העולם מלברך על הכוס ורק דוד המלך ע"ה יאמר אני אברך לי נאה לברך וכו'. והדבר צ"ב אם כולם מצאו פגמים בעצמם איך יתכן שדהע"ה לא ימצא.

אך נראה לבאר כי ברכה צריכה להיות ממקור השמחה, ולכן דוד המלך ע"ה שהיה כולו שירה, כמ"ש חסד ומשפט אשירה שבכל מצב היה אומר שירה, הוא הראוי לברך.

ומשום כך ניתנה לחתן חשיבות של מלך, כי ענין מלכות הוא "כלום חסר דבר מבית המלכות", וזה גם היה מדרגת דוד המלך ע"ה, ועי"ז תהיה שמחתו שלימה. וזהו גם המצוה לשמחו, שיראה כאילו כל מלאכתו עשויה ולא חסר לו דבר.

האם החתן רק דומה למלך

ופוסקים הכנסת הגדולה והלבוש ועוד, שיש לחתן דין מלך ממש ואסור לקרוא בשמו של החתן וכן יש לקום לכבודו ומלויים אותו כמלך.

דרוש השמחה

מהוד מרן רבינו הגה"ק זי"ע

מציאה שאדם מוצא ברשות הרבים, ואי אפשר לאדם לומר שהוא טרח בה, וכמו כן גם לקיחת אשה הוא מן השמים, אז "מצא אשה מצא טוב" אבל אם תטעה לומר "ומוצאי אני את האשה" שאני בכוחי ועוצם ידי עשתה זאת ואת האשה דוקא זאת שמחכמתי מצאתיה, אז תדע שמוצא אני מר ממות את האשה.

וכל זה דוקא במערבא כי בא"י יש על זה יותר קפידיא שהיא פלטרין של מלך והכל מושגח בדרך ניסית בהשגחה פרטית,

ואסד צריך יותר לדת זאת ולא לטעות בעצמו, משא"כ בחוץ לארץ אם אדם יטעה בזאת אין זה עבירה כל כך, כי בגמרא מובא שישראל שבחו"ל עובדי עבודה זרה בטרהרה הם, והמפרשים פירשו דהיינו שהם תחת המזלות, שנראה כאילו העולם מתנה בדרך הטבע, אף שברור שגם בחו"ל הכל מושגח מלמעלה בהשגחה פרטית, אבל מכל מקום אינו דומה לארץ ישראל, ששם ההשגחה

היא יותר גדולה וכפי שמבאר בספרים הק'.

ולכן דוקא בארץ ישראל אמרי ליה, ולא ששאלו אותו, כי אם נגיד שהכוונה ששואלים את האדם שנשא (וכמו שמפרשים הנ"ל פירשו כן) זה אינו מובן למה צריך לשאול ומה יוצא לנו מזה ששואלים אותו, ממא נפשיך אם מצא טובה מה טוב חלקו, ואם ח"ו להיפך מה יהיה לנו מזה אם נשאל אותו, וגם יתבייש לומר האמת ולפי הנ"ל ניחא לא ששאלו אותו על כך רק שלימדו אותו שידע והתבונן ויתן אל לבו שמה' אשה לאיש ולא מכוחו ועוצם ידו, ואז יהיה לו האשה בבחינת מצא אשה מצא טוב, וגם האשה קאי על התורה שימצא טובה, ואין טוב אלא תורה ואין תורה בתורת ארץ ישראל.

וה' יזכינו שנזכה לטוב בכל העינים עד שיתקיים אך טוב לישראל בביאת הגואל אמן ואמן

בגמרא (ברכות דף ח') במערבא כי נסיב איניש אתתא אמרי ליה הכי מצא או מוצא, "מצא" דכתיב (משלי יח) מצא אשה מצא טוב ויפיק רצון מה', מוצא דכתיב (קהלת ד) ומוצא אני מר ממות את האשה עכ"ל.

וצריך להבין במאמר הזה כמה דברים, בראשונה יש לדייק למה דוקא במערבא וכו' אמרי וכו', ועוד ומהו דכתיב מצא "אשה" וכאן כתיב כתיב ומוצא וכו' את "האשה" בה' הידיעה, וגם לשון במערבא "אמרי ליה" צריך ביאור מה הכוונה באמירה זו.

לענ"ד נראה לומר בעז"ה כך כי כידוע מה שאמרו חז"ל (חולין ז) שהכל הוא מה' ואין אדם נוקף אצבעו מלמטה עד שמכריזין עליו מלמעלה, והכל בידי שמים חוץ מיראת שמים (נדה טז) וכל פעולותיו של אדם מושגח בהשגחה עליונה וההשגחה היא השגחה פרטית על כל נברא דבעולם וכו"ש על האדם בכלליות ובפרטיות, בכל מעשיו ופעולותיו וכמובא זאת בכל הספרים הק' ובפרט בספרי תלמידי הבעש"ט הק' זי"ע

ומ"מ צריך האדם לעשות פעולות גשמיות כי הקב"ה מנהג את עולמו בדרך הטבע שנראה לכאורה שתלוי במעשי בני אדם, וזאת לנסיון שאדם ידע שאף שחושב שהוא עושה הדבר, צריך שידע שגם זה מהקב"ה, שהטבע בגמ' "אלוקים" ובפרט בארץ ישראל שהיא ארץ אשר ה' אלוהיך דורש אותה תמיד עיני ה' אלוהיך בה, מראשית השנה עד אחרית שנה (עקב יא) שהכל שנעשה בה הוא בהשגחה פרטית יותר ממה שבחו"ל שהם תחת המזלות כידוע מספרים הק'.

ולפי זה אפשר לומר שבמערבא שהיא ארץ ישראל אמרי כי נסיב אדם איתא מצא או מוצא, דהיינו שאמרו לאדם שנשא אשה, אם תדע ותבונן שלקיחת אשה שהיא לתכלית מצוה הראשונה שבתורה דהיינו פריה ורביה, שהיא מן השמים וכמו

בעלוץ צדיקים רבה תפארת

ברגשי גיל ורננה נגיש ונקטיר בזה ברכות נאמנות למזל טוב קמי רועינו הנאמן מיישר אורחותינו המשפיע הגדול

הוד כ"ק מרן רבינו עט"ר שליט"א

לרגל השמחה הרבתית השרויה במעון הקודש

שמחת נישואי הבת הכלה המהוללה עב"ג בשעטומ"צ

בסימן טוב ובמזל טוב

יה"ר שיזכה כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א לרוות רוב נחת דקדושה מכל יו"ח ובניו אלו התלמידים, ויאריך ימים על ממלכתו מתוך בריות גופא ונהורא מעליא ורוב שמחה לאורך ימים ושנים טובות

המאחל אל מול פני הקודש

גמליאל הכהן רבינוביץ

מרבני ק"ק קראלי ומו"צ ברחובות

מח"ס גם אני אודך ופרדס יוסף החדש

אלה וכאלה יוסף עימנו

ברגשי גיל ורננה נגיש ונקטיר בזה ברכות נאמנות למזל טוב קדם אחי וגיסינו המשפיע מזכה הרבים פאר המידות חכימא דיהודאי

כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

ונו"ב הרבנית תליט"א

לרגל שמחת נישואי הבת בשעטומ"צ יה"ר שיזכה לרוות רוב נחת דקדושה מכל צאצאיו ויאריך ימים על ממלכתו מתוך בריות גופא ונהורא מעליא ורוב שמחה לאורך ימים ושנים טובות

ברכה מיוחדת

לאימה של מלכות הרבנית תליט"א

שתרווה נחת מכל יוצ"ח מתוך שמחה ובריאות המאחלים בלוג"ח

הרב מרדכי מוזס אב"ד קראלי ב"ב

הרב צבי רוזנטל הרב מאיר גרויז

בסקי השמחה

הגה"צ רבי לוי הכהן רבינוביץ זצ"ל
מח"ס "מעדני השלחן" על שו"ע יו"ד
ושו"ת "מעדני מלכים".
ירושלים

הרה"ג ר' גמליאל הכהן רבינוביץ שליט"א
מח"ס "גם אני אודך"
בני ברק

כתיבת שם משפחה בכתובה

יום ג' משפטים כ"ב שבט תשס"ה
לכבוד ידידנו עוז הגאון האדיר סיני ועוקר הרים רבי יוסף שלום אלישיב (שליט"א) זצוק"ל, אחדשה"ט באהבה רבה כיאות למעלת רציית לדעת חוות דעתו בענין הכתובה שכותבין רק שם החתן ואביו, ושם הכלה ואביה, בלי שם משפחה.

כיון דהעזר מקודש (אבן העזר סימן ס"ו סעיף ה') כתב דיש להזהר שיהיה להשטר תוקף על פי דינא דמלכותא ג"כ, וגם בדיעבד צריך לעיין, מצד סמכא דעתה לזה (עכ"ד). וכידוע שבלי שם משפחה, אין תוקף לגבות בדינא דמלכותא.

ושמעתי אומרים, כיון כשבאים לפני החתונה לרישום נישואים, צריכים למלאות טופס, ששם מופיע ג"כ שם המשפחה, ועוד פרטים נוספים, שיכולים בזה להכיר במי מדובר, פתק זה מקבל תוקף של דינא דמלכותא, כך שמעתי מאנשים שמתנגדים לכתוב שם משפחה, ורוצים להתנהג כמו שנהגו מקדמת דנא.

ולדעתי דבר גדול להקפיד לכתוב שם משפחה, ואינו בא לפסול ח"ו כתובה שלא כתוב שם המשפחה, רק שאלתי היא אם מכאן והלאה רצוי להדר גם בזה, כמו שמהדרין בשאר דברים הצריכים הידור.

שוב ראיתי בשו"ת אגרות משה (אבן העזר חלק א' סימן קע"ח) שסובר ג"כ לכתוב שם משפחה, אבל מטעם אחר, דז"ל: בכריכים גדולים, יש מעלה ועדיפות להזכיר שם המשפחה, שהרי אפשר שיש עוד שם, ובשמות הרגילים, אולי הוא כודאי שיש עוד שמות כאלו בעיר, שאז הוא כחשש פסול, מדין שני יוסף בן שמעון בעיר אחת, שאין מוציאין עליהם שטר חוב, ויהיה שם המשפחה לסימן טוב יותר, לכתוב "חיים בן יעקב למשפחת גאלדמאן".

והסביר האגרות משה (או"ח חלק ד' סימן מ' ס"ק כ') שבכתיבת שם משפחה יש בזה מעלה ועדיפות, ולא שהוא לעיכובא (הובא באוצר הפוסקים סימן ס"ו, בנוסח הכתובה ס"ק קל"ה).

אשמח מאוד אם אקבל תשובת מעכ"ת, בברכת עוד ינובון בשיבה דשנים ורעננים יהיו.

בכבוד רב ובידידות
לוי הכהן רבינוביץ

הגאון האדיר מרן יוסף שלו אלישיב זצוק"ל
ירושלים

בענין הנ"ל

בס"ד ז' אדר תשס"ה

לכבוד ידידי הגה"צ שייף עייל שייף נפיק וגריס באורייתא תדירא מהור"ר לוי הכהן רבינוביץ שליט"א

ברכה ושלום וחיים עד העולם

בדבר כתיבת שם המשפחה בכתובה, ציין כת"ר להעזור מקודש שכ' דיש להזכיר שם המשפחה שיהי' להשטר התוקף עפ"י דינא דמלכותא ג"כ, וגם בדיעבד צריך לעיין מצד סמכא דעתה, אכן אי משם הא לא איריא, שהרי בארצה"ק יש סמכות לבתי הדין לפסוק כפי ההלכה ואין שום חסרון בסמיכת הדעת.

אך רצוי הדבר לכתוב שם המשפחה עפ"י"ש באגרו"מ כמ"ש כת"ר כי בעיר גדולה יש להניח שיש עוד שם בעל כשם בעלה, ושם אשה כשמה, והו"ל כשני יוסף בן שמעון בעיר אחת.

וכן אני נוהג למעשה לכתוב בכתובה שם המשפחה והנני בזה ידידו"ת

יוסף שלו אלישיב

בענין שירה באמצע "שבע ברכות"

היות שנשתרבב מנהג, בשמחת נשואין, באמירת ברכת "אשר ברא ששון ושמחה" כשהמברך אומר "גילה, רינה, דיצה, וחדוה, אהבה, ואחוה, ושלום, וריעות", לא ממשיך, והקהל שרים מתחילת הברכה "אשר ברא", ויש מהדרין, ששרים זאת פעם שניה בהברה ספרדית, ויש מהדרין מן המהדרין, שממשיכים אח"כ כל מיני שירים שונים, שאין להם קשר בכלל לברכה זו.

ויש לברר האם נכון לנהוג מנהג זה, או דהוי הפסק, או שהוא מנהג הוללות?

שאלה זו שאלתי בפני הרבנים הגאונים שליט"א, ולהלן אביא תשובתם בעז"ה.

א) הגאון האדיר רבי חיים קנייבסקי זצ"ל, כתב לי על זה וז"ל: "אינו נכון, וכבר הערתי על זה הרבה פעמים", עכ"ל.

ב) הגאון הגדול רבי אביגדור הלוי נבנצל שליט"א, כתב לי וז"ל:

"לענ"ד הטוב ביותר שלא לשיר. לשיר פעם אחת ניחא, לשיר יותר פעמים – לענ"ד הוא הוללות", עכ"ל.

ג) הגאון הגדול רבי מאיר מאזוז שליט"א, כתב לי וז"ל: "מנהג ישראל תורה הוא, וכל שכן שנהגו כך כמה קהלות בחוץ לארץ להרבות השמחה. ומכל מקום לא כדאי לחזור כמה פעמים. ועיין בשו"ת יחוה דעת ח"ב (סוף סימן ה')", עכ"ל.

ד) הגאון הגדול רבי שמואל אליעזר שטרן שליט"א, כתב לי, וז"ל: "לענ"ד אם שרים ומזמרים בצורה מסודרת ונעימה הרי זה נחשב כחלק מהשמחה, ואין זה

הפסק [אך בודאי ראוי שהמברך יחזור ויאמר את התיבות באופן שיהיו נשמעים לציבור, ולפחות לעשרה], אך פעמים רבות הדבר נעשה בדרך הוללות ופורקן, וזה גורם בזיון לברכות, ונוח שלא נברא משנברא", עכ"ל.

הגה"צ רבי לוי הכהן רבינוביץ זצ"ל

מח"ס "מעדני השלחן" על שו"ע יו"ד

ושו"ת "מעדני מלכים"

ירושלים

בענין הנ"ל

יום ג' ואתחנן י"א מנחם אב תשס"ח

לנכדי החשוב והמהולל הרב גמליאל הכהן רבינוביץ בן בני אהובי הרה"ג ר' אלחנן יעקב דוד שליט"א

אחדשה"ט, מה ששאלת על מה שנהגו באיזה מקומות, בחתונה ובשבעת ימי המשתה, שמזמרין באמצע ברכת אשר ברא ששון ושמחה.

הגם שאני זוכר עוד מימי נעוריי שהתנהגו כך, עכ"ז לא נראה בעיני, כי אני רואה שבסוף מתנהגים בזה בקלות ראש, וכן משום הפסק הברכה.

לכן אם מכבדים אותי בברכה זו, אני לא מפסיק באמצע הברכה, שיוכלו לשיר, אלא עובר בבת אחת כל הברכה.

ויה"ר שיקויים במהרה הברכה הזאת בכל בתי בני ישראל, "ששון ושמחה, גילה רינה, דיצה וחדוה, אהבה ואחוה, ושלום וריעות, מהרה ישמע בערי יהודה, ובחוצות ירושלים, קול ששון וקול שמחה, קול חתן וקול כלה, בבואת משיח צדקינו במהרה בימינו אמן.

צנן לוי הכהן רבינוביץ.

מתוך הספר גם אני אודך תשובות
הגאון רבי יקותיאל ליברמן שליט"א

סעודת שבע ברכות וחנוכת הבית יחד

שאלה: נהגו רבים לחנוך את ביתם במנין עשרה, וכדי לאסוף מנין עורכים סעודת שבע ברכות בביתם. האם יכולים לומר שבע ברכות בסעודה זו, כיון ששליבא דאמת עיקר מטרת הסעודה הוא בעבור חנוכת הבית, ורק דרך אגב מזמין חתן וכלה. תשובה: כתב המאירי (סוכה כה: ד"ה חתן): וממה שאמרנו כאן אין שמחה אלא בחופה כתבו רבים, שסעודה שהחתן אוכל בה, אפילו עשאוה אחרים לכבודו, או אף שהוא עצמו עשאה, אין מברכין בה ברכת חתנים, שאין ברכת חתנים אלא במקום שמחה ואין שמחה אלא בחופה, אבל שהשמחה במעונו אומרין כל שהיא נעשית לכבוד החתן, שהרי אומרין אותו קודם שתהא שם חופה מכי רמי שערי באסיתא, "הא כל שלא נעשית בשבילו, כגון סעודת מילה שהחתן קרוי לשם, אין אומרין שם אפילו שהשמחה במעונו", עיי"ש.

למדנו מדברי המאירי, דבכהאי גוונא שלא נעשית הסעודה בשביל החתן כגון סעודת מילה, אף שהחתן שם אין אומרין אפילו שהשמחה במעונו, שהרי גם בלי החתן השמחה קיימת, ולכן אין ראוי לברך שבע ברכות או שהשמחה במעונו שאין היכר שהשמחה מחמת החתן.

ומיהו מנהג העולם לברך אפילו בסעודה שאינו לכבוד החתן דוקא, שהרי מברכין שבע ברכות בסעודה שלישית בבית הכנסת, אעפ"י שהסעודה היא לכבוד שבת ובכל שבוע, ולא נעשית במיוחד להחתן. ולכאורה מוכח מזה דלא קיי"ל כהמאירי, וא"כ גם בסעודת חנוכת הבית יכולים לומר שבע ברכות.

ומ"מ גם לדברי המאירי יש אופן שאפשר לברך בסעודה שלא נעשית לכבוד החתן דוקא, וכגון שעושי היכר כל שהוא לשמחת החתן, שמביא כלי זמר או שמזמין את משפחת החתן וידידיו, שאילולא שמחת החתן לא היה מזמין קרואים אלו להסעודה וכמו כן לא היה מביא כלי זמר לסעודת ברית, שפיר איכא היכר גם לשמחת החתן ויכולים לברך שבע ברכות ושהשמחה במעונו.

ומעתה נראה, דבנידון דידן שמזמין חתן וכלה לסעודת חנוכת הבית, ראוי שיעשה פעולות הוכחה שסעודה זו נערכת גם לכבודם, כגון שיזמין את קרובי המשפחה וכדומה, וכן מהני שקורא להמחותנים שג"כ מוכיח שמחת חתן, ובכהאי גוונא יכולים לברך שבע ברכות אפילו לדברי המאירי.

טעה בברכת יוצר האדם

שאלה: טעה ובירך "יוצר האדמה" האם יצא, דהרי כתיב (בראשית ב, ז) "וייצר ה' אלקים את האדם עפר מן האדמה", וא"כ אפשר שהוא מעין הברכה, או לאו.

תשובה: נידון כעין זה מצינו בשו"ע (רו, א): "בירך על פירות האילן בפה"א יצא, אבל אם בירך על פרי האדמה בפה"ע, לא יצא". והטעם מבואר בפמ"ג הובא במשנ"ב (סק"א), דעיקר האילן הוא מן הארץ ולא שיקר בברכתו. – ולמדנו מהלכה זו, דכל שהזכיר מעינו, אעפ"י ששינה בנוסח הברכה, יצא, כיון שלא שיקר בברכתו, ולכן כשבירך בפה"א על פרי הגדל על האילן יצא, דלמעשה מברך על "פרי" הגדל על האילן שיוצא מן הארץ, ואין כאן שקר.

ולפי"ז היה נראה לפום ריהטא דבנדון דידן נמי יצא. – ברם, נראה פשוט דבדין לא יצא, דשאני התם דעל"פ הזכיר יצירת הפרי, אמרינן דיצא יד"ח, כיון דגם זה יוצא מן האדמה. משא"כ הכא שלא הזכיר כלל יצירת האדם, רק יצירת האדמה, [ודומים רק מצד הזכרת הלשון, ולא מצד הזכרת הברכה והיצירה], וחז"ל תקנו לברך על יצירת האדם ולא על יצירת האדמה.

וכל שכן לפי המובא בשערי תשובה (שם סק"א) משו"ת שאגת אריה (סימן כג), שנשא ונתן אם ראוי לירא שמים לחוש לכתחלה לנוסחת ספרים ישנים שברמב"ם שפוסק, דכשבירך על פירות האילן בורא פרי האדמה לא יצא. – שאם בהזכיר בברכתו פרי לא יצא אם בירך בפה"א, כל שכן בנידון דידן שלא הזכיר כלל מיצירת האדם. ונהי דאנן קיי"ל כהנוסחא שלפנינו ברמב"ם דיצא, וכמו שכתב הכף החיים (שם סק"ב) דכן הסכמת האחרונים, מ"מ נידוד"ד גרע טפי וכו"ל.

התאחדות תלמידי וחסידיו

קראלי

המקושרים לרבותינו הק' זיע"א ויבלט"א מרן רבינו שליט"א

קול רינה וישועה באהלי צדיקים

ברגשי גיל ורננה נגיש ונקטיר בזה ברכות נאמנות למזל טוב קדם אבינו רועינו מ"מ אבותיו הק' וממשיך דרך רבותינו הק'

הוד כקש"ת מרן רבינו עט"ר שליט"א

ולאשת חבר העומדת לימינו בעבודת הקודש

הרבנית הצדקנית תליט"א

לרגל שמחת נישואי הבת

הכלה המהוללה שתחי'

עב"ג

החתן הרב **מרדכי אנגלברג שליט"א**

בן המשפיע הרה"ג קלמן אהרן שליט"א

בסימן טוב ובמזל טוב ובשעטומ"צ

יה"ר שיזכו לרוות רוב נחת דקדושה מכל יו"ח ובניו אלו התלמידים, ויארץ ימים על ממלכתו מתוך בריות גופא ונהורא מעליא ורוב שמחה לאורך ימים ושנים טובות

המאחלים ב/ אנ"ש ארץ הקודש

הרב **יעקב רבינוביץ** הרב **בנימין וולקן** הרב **מנחם ניינגר** הרב **יהושע וובר** הרב **אשר פול** הרב **משה שכטר** הרב **ישראל בריסטובסקי** הרב ז. **ווינברג**

המאחלים ב/ אנ"ש בניו יורק

הרב **יעקב ווינברגר** קרית יואל הרב **בנימין ווינברגר** ומב"ס

בית הכנסת הגדול

אהבת ציון

רובע ו' אשדוד

קול צהלה ורינה שפתינו תרננה

ברגשי גיל ורננה נגיש ונקטיר בזה ברכות נאמנות למזל טוב קדם נשיאנו עטרת ראשינו ותפארתינו

האדמו"ר מקראלא שליט"א

גאב"ד רובע ו' אשדוד ורב בבית מדרשינו

לרגל שמחת נישואי הבת

עב"ג בשעטומ"צ

בסימן טוב ובמזל טוב

יה"ר שיזכה לרוות רוב נחת דקדושה מכל יו"ח ובניו אלו התלמידים, ויארץ ימים על ממלכתו מתוך בריות גופא ונהורא מעליא ורוב שמחה לאורך ימים ושנים טובות

המאחלים ב/הגבאים

יוסף חביליו

ג"א מצטרפים ב/ שומעי לקחו

והמסתופפים בצלו בעת רעווא דרעוין

הרב **יצחק מנדע** הרב **משה הרוש**

ביאורי השמחה

הגה"ח רבי אלחנן יעקב דוד הכהן רבינוביץ שליט"א
מח"ס "עקבי דוד"
ירושלים

הנהנה מסעודת חתן ואינו משמחו

אין לעבוד את האדמה, ואין מכיר בטובתם של גשמים, וכשבא אדם, וידע שהם צורך לעולם, התפלל וירדו וצמחו האילנות והדשאים. ולכן אי אפשר לתאר פגם זה, הקב"ה שרף המלאכים לכבודו של אדם כשאמרו מה אנוש כי תזכרנו, והאדם כפר בטובה ואמר האשה אשר נתת עמדי.

ד. ולכן תיקנו חז"ל, והפליגו בשבח של המשמח חתן וכלה, דהשמחה הוא הפך כפיית הטוב, ואדרבא אנו מכירים בטוב ה' שברא את העולם. ונותנים הודיה לה', ולכן החתן חייב בקרבן תודה. על כל הטוב שעשה אתו ה', ונתן לו האשה, נמצא ששמחת חתן וכלה, הוא הכרה והודיה בבריאת העולם. ה. ולפי זה מובן השכר של זוכה לתורה, כאילו הקריב תודה, כאילו בנה אחת מחורבת ירושלים.

דדרך העולם הוא מי שכפוי טובה, לא נותנים לו עוד טובה, דאומרים שלא מגיע לו, כיון שהוא כפוי טובה. ואדרבא מה שנותנים לו יש לו טענות ומענות, משא"כ למי שמכיר בטובה, ויש לו הכרת הטוב, לאדם כזה אוהבים לתת יותר ויותר.

ו. ולכן המשמח חתן וכלה, שמכיר בהכרת הטוב על הבריאה כולה, זוכה לתורה, כדאיתא בגמ' ברכות (דף ה' ע"א) אין טוב אלא תורה, ועוד אמרו (שם דף מ"ח ע"ב) טובה זו תורה, דכיון שיש לו הכרת הטוב, נותן לו עוד טובה שזו התורה.

ז. וכן המשמח חתן וכלה, שמכיר בהכרת הטוב על הבריאה, כאילו הקריב תודה, דאיתא במדרש רבה (ויקרא פרשה כ"ז ס"ק י"ב) לעתיד לבא כל הקרבנות בטליו, וקרבן תודה אינו בטלה לעולם, כל ההודיות בטליו, והודיות תודה אינו בטלה לעולם, הדא הוא דכתיב (ירמיה ל"ג, י"א) "קול ששון וקול שמחה, קול חתן וקול כלה, קול אומרים הודו את ה' צבאות כי טוב" אלו ההודיות (עכ"ל), ולכן מגיע לו שכר כאילו הקריב תודה, כיון שיש לו הכרת הטוב.

ח. וכן המשמח חתן וכלה, שמכיר בהכרת הטוב על הבריאה, כאילו בנה אחת מחורבת ירושלים, דאיתא בגמ' (ברכות דף מ"ח ע"ב) הטובה זו בונה ירושלים, וכיון שיש לו הכרת הטוב, בדיון הוא שיקבל שכר, כאילו בנה אחת מחורבת ירושלים דנקרא ג"כ טוב.

א. איתא בגמ' ברכות (דף ו' ע"ב) ואמר רב חלבו אמר רב הונא, כל הנהנה מסעודת חתן ואינו משמחו, עובר בחמשה קולות, - ואם משמחו מה שכרו, אמר רבי יהושע בן לוי, זוכה לתורה, - ריב אבהו אמר, כאילו הקריב תודה, - רב נחמן בר יצחק אמר, כאילו בנה אחת מחורבות ירושלים.

והטעם שזוכים לשכר זה, מבואר בגמ', דכל זה מובא בפסוק (ירמיה ל"ג, י"א) שמיירי משמחת חתן.

ואפשר לומר טעם נוסף לשכר זה, ובזה גם יבואר למה הפליגו חז"ל במעלות המשמח חתן וכלה. ומסופר מעשיות בגמ' (כתובות דף י"ז ע"א) איך שרקדו ושמחו בשמחת זו.

ב. ראיתי מפרשים דברי רבי אבהו שאמר דכל המשמח חתן וכלה כאילו הקריב תודה, היות דשמחת חתן וכלה, היא תשובה ותיקון לחטא אדם הראשון, שהיה כפוי טובה (ע"ז דף ה' ע"א), ואמר האשה אשר נתת עמדי (בראשית ג', י"ב), והשמחה בנשואין היא הודיה לה' על הנישואין, וזה תיקון על כפיית הטובה (השמחה במעונו).

ג. ורבינו בחיי (ויקרא ו', ב') כתב שחתן הוא אחד מאלו שחייב קרבן תודה.

וההסבר הוא כך דאיתא בגמ' סנהדרין (דף ל"ח ע"ב) אמר רב יהודה אמר רב, בשעה שביקש הקב"ה לבראות את האדם, ברא כת אחת של מלאכי השרת, אמר להם רצונכם נעשה אדם בצלמנו (בראשית א', כ"ו), אמרו לפניו רבש"ע מה מעשיו, אמר להן כך וכך מעשיו, אמרו לפניו רבש"ע מה אנוש כי תזכרנו, וכן אדם כי תפקדנו (תהלים ח', ה') הושיט אצבעו קטנה ביניהן ושרפם.

ואחרי שברא כבר את האדם, ועברו סך הכל חמש שעות, אמר "האשה אשר נתת עמדי" (בראשית ג', י"ב), כאן כפר בטובה (רש"י שם), כדאיתא בגמ' סנהדרין (דף ל"ח ע"ב) דבשעה חמישית עמד על רגליו, ובשעה עשירית סרח, אחת עשרה נידון.

ודבר זה היה פגם גדול בכל הבריאה, דהרי כל הבריאה היה בשביל האדם, ולפני שברא את האדם כתיב (בראשית ב', ה') ואדם אין לעבוד את האדמה, פירש רש"י, דהפסוק מסביר למה לא המטיר, לפי שאדם

מפעלי ארגון החסד הגדול מצמיח ישועות

קול צהלה ורינה שפתינו תרננה

ברגשי גיל ורננה נאחל בזאת ברכת מזל טוב
קדם אבינו רועינו עמוד צלותהון פועל ישועות

נקש"ת מרן רבינו שליט"א

לרגל שמחת נישואי הבת
בסימן טוב ובמזל טוב

יה"ר שיזכה לחות רוב נחת דקדושה מכל יו"ח ובניו אלו
התלמידים, ויארץ ימים על ממלכתו מתוך בריות גופא
ונהורא מעליא ורוב שמחה לאורך ימים ושנים טובות

המאחלים ב/ההנהלה

מאיר סויסה משה אחיאל

מרכז "אמונת זויים" קראלי

קול צהלה ורינה שפתינו תרננה

ברגשי גיל ורננה נגיש ונקטיר בזה ברכות נאמונות

למזל טוב קדם אבינו רועינו עטרת ראשינו

הוד כקש"ת מרן רבינו שליט"א

לרגל שמחות נישואי הבת הכללה המהוללה שתזו"י

בסימן טוב ובמזל טוב

יה"ר שיוזכו לרוות רוב זוות דקדושה מכל יו"ח ובניו אלו התלמידים, ויארץ ימים על
ממלכתו מתוך בריות גופא ונהורא מעליא ורוב שמחה לאורך ימים ושנים טובות

המאוזזלים מעומקא דליבא

ההנהלה הרבנים ושומעי השיעורים מערכת הגליון השבועי

נעימות השמחה

טובה. אך מה שעכב בעדם מלתת תשובה חיובית היה הדבר הבא: במסגרת הברורים הם שמעו כי אנו משפחה "רצינית ומאופקת" (מה שבהחלט נכון...) בהיותם משפחה חמה ולבבית, העדיפו להתקשר עם משפחה בסגנון שלהם.

באותו מוצאי שבת הבחין חותני-לעתידי, כיצד אנו מפנים הררי אשפה שהסתירו רכב ליד בית המדרש. הוא לא ידע שהרכב שייך לנו, אלא חשב שהתגייסנו לעשות חסד עם יהודי שרכבו נקבר תחת האשפה. באותו רגע נפלה אצלו ההחלטה: משפחה איכותית שכזו שלא נשארת אדישה נוכח מצוקת הזולת – אפילו במחיר כזה של אי נעימות – לא ייתכן שהם כל כך מאופקים ורציניים.

השידוך מתאים!

*

במקרה הנוכחי מדובר בעוד אחת מנפלאות ההשגחה, אך ככלל האמת היא שכל מי שגומל חסד עם הזולת מתוגמל מהסביבה. רואים בו אדם חיובי! רוצים בקרבות! ובשמחתו!
(איש לרעהו, עקב תשע"ט)

ומעריב ופנינו לסעודת שבת ההמונית לרגל השמחה, והטיש המרומם. בחצות ליל יצאנו מבית המדרש לכיוון הפנימייה הסמוכה בה התאכסנו, והנה חשכו עיננו: המכונית שלנו כמעט נעלמה, היא הייתה מוסתרת כמעט כולה תחת הררי אשפה!

בהינו אחד בשני, אך לא נותר לנו משהו לעשות. שבת היום להשם.

במשך כל השבת עקבנו אחר מצב הרכב, וליתר דיוק אחר גובה האשפה שכיסה אותו.

מיד עם צאת השבת מיהרנו למקום. למרות אי הנעימות, והתחושה הרעה שהלכה וגברה מרגע לרגע, התחלנו לפנות את האשפה. מפני כבוד הקוראים לא אכנס לפרטים נוספים, אך אומר שזו הייתה חוויה לא נעימה בלשון המעטה.

לאחר שסיימנו את המשימה, התניע אבא את הרכב והחנה אותו במרחק כמה רחובות. משם חזרנו לבית המדרש כדי להשתתף בהמשך בסעודת מלווה-מלכה. עם סיום השבת כולה ארזנו את החבילות וחזרנו הביתה. איך שנכנסנו הבחנו שפניה של אמא קורנות באופן מיוחד: לשמחה מה זו עושה? אמא לא ענתה אלא רמזה שתספר לנו מאוחר יותר...

*

הילדים נרדמו ואמא יצאה וסיפרה בהתרגשות: רבע שעה לפני שנכנסתם התקשר השדכן עם תשובה חיובית!

בתוך שתי פגישות – כמקובל בחצר החסידית שלנו – כבר שברנו צלחת.

*

רק לאחר החתונה נסגר לי המעגל ונודע לי מה התרחש באותו ערב:

כאשר הגיעה הצעה עם שמי למשפחת אשתי, הם ביררו ושמעו אינפורמציה מאוד

בעצומה של תקופת השידוכים שלי, הגיעה ההזמנה. ההזמנה מהחצר החסידית אליה אנו משתייכים, להשתתף בשבת שבע-ברכות של נכד האדמו"ר.

יצאנו מהבית אבא, אני אליהו הבכור ושני אחי שמעל גיל בר-מצוה.

אחי שמחו וצהלו לקראת השבת המרוממת והמהנה, אבל אני ואבא היינו רחוקים מאוד ממצב רוח עליז. הסיבה: חודש לפני שבת זו הציעו לי הצעה מאוד מיוחדת ממשפחה מפורסמת, חמה ולבבית. כבר חלפו שבועיים וחצי מאז עינו תשובה חיובית, אבל הצד השני "סחבו" וענו כל הזמן תשובות מעורפלות שסחטו אותנו רגשית. כי מצד אחד הם לא ענו תשובה חיובית – שהייתה מאוד משמחת אותנו – ומצד שני גם לא זכינו בתשובה שלילית שהייתה מאפשרת לנו לגשת להצעות אחרות [גם הייתה מזכה ב'אין שמחה כהתרת הספיקות']

אז כך, בעודנו במצב רוח קודר של "קרחים מכאן ומכאן", יצאנו להשתתף בשמחה. הגענו לבית המדרש הגדול של החסידות שלנו, לפליאתנו הרב כבר היו כל החניות במקום תפוסות – למרות השעה המוקדמת יחסית. נסענו לאורכו של הרחוב הלך ושוב, הסתובבנו גם ברחובות סמוכים והכל תפוס.

לפתע, כשחלפנו שוב בסמוך לבית המדרש הצביע אחי על מקום מסוים בסמוך מאוד לבית-מדרש: "הנה, יש חניה!" המקום הריק כביכול ציפה שאבא יחנה שם את רכבו. התפלאנו איך נותרה חניה מוצלחת שכזו פנויה, אך לא התעמקנו בכך יותר מדי. הודנו להקב"ה וחישי נסחפנו לקלחת ההכנות לכבוד השבת המרוממת.

*

בצילו של הרבי שכחנו מכל טרדותינו והתעלינו "טפח מעל גבי הקרקע". כך, בהתעוררות עצומה סיימנו קבלת-שבת

קול קראלי

טל. 074-7962278

ובכן צדיקים יראו וישמחו

ברגשי גיל ורננה נגישי ונקטיר בזה ברכות נאמנות למזל טוב קדם עטרת ראשינו

בקש"ת מרן רבינו שליט"א

לרגל שמחת נישואי הבת

בסימן טוב ובמזל טוב

יה"ר שיזכה לרוות רוב נחת דקדושה מכל יו"ח ובניו אלו התלמידים, ויארץ ימים על ממלכתו מתוך בריות גופא ונהורא מעליא ורוב שמחה לאורך ימים ושנים טובות המערכת

לזכר עולם יהיה צדיק

אדמו"ר אביגדור זצ"ל
בן הרה"ק משה זיע"א
מקראלי - ירושלים
נלב"ע א חשון תשנ"ח
ת. נ. צ. ב. ה.

לעילוי נשמת

הגה"ח ישראל צבי ז"ל
בהרה"ח אברהם אלטר ז"ל
רויטמן
נלב"ע כח תשרי תשפ"ג
ת. נ. צ. ב. ה.

לזכר עולם יהיה צדיק

אדונינו מורינו ורבינו

הגה"ק יצחק צבי משה זצ"ל
ברא כרעא דאבואה
אדמו"ר אביגדור מוזס זצ"ל

מקראלי

נלב"ע ד' טבת תשעט
זכותו יגן עלינו ועכ"א
ת. נ. צ. ב. ה.

לזכר עולם יהיה צדיק

הגה"ק ישעי' נתן פרייליך זצ"ל
בן הרה"צ משה צבי זיע"א
בעל אמרי בינה ומו"ל שערי דורא
נעקדה"ש בשואה
ת. נ. צ. ב. ה.

לעילוי נשמת

הגה"צ משה וועבר זצוק"ל
בהרה"צ מרדכי זצ"ל
נלב"ע יב כסלו תשפ"א
ת. נ. צ. ב. ה.